

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11

гр. В., 11.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – В., II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С. Ж. С.

Членове: Г. П. Й.
Н. Д. Н.

като разгледа докладваното от Г. П. Й. Въззивно частно гражданско дело № 20221300500345 по описа за 2022 година

Производството е по Чл.396 ГПК /обжалване пред въззивната инстанция на определение ,с което е допуснато обезпечение на иска чрез спиране на принудително изпълнение/.

Делото е образувано по частната жалба на „Ф. И. А.“ ЕООД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. С.,представявано от Д. П. М. и З. А. С. - управители

чрез юрк. М. С. тел. 02/9327 133 против Определение № 1275 от 30.08.2022 по гр. дело 1831 /2022 г. на Районен съд- В. V състав ГО .

Поддържа се ,че определението на съда с незаконосъобразно и необосновано и че обезпечителната заповед в полза на Г. Е. Е. е издадена, без да са спазени предпоставките на чл. 391 от ГПК.

Твърди се ,че към настоящия момент по изпълнителното дело 172/2010 г. и изпълнително дело 174/2022 г.били предприети множество изпълнителни действия от страна на вискателя, които прекъсват погасителната давност, а именно:

31.03.2010г. - вискателят „ЦКБ“ АД е подал молба за образуване на изп. дело и възлагане по чл. 18 от ЗЧСИ;

30.03.2011г. - вискателят е подал молба за запор на трудовото

възнаграждение на Г. Е. Е. , получавано от „Г.“ ООД;

05.08.2013г. - вискателят е подал молба за запор на трудовото възнаграждение, получавано от „Е. М. В.“ АД и справка в ДФ „Земеделие“;

09.09.2013 г. - вискателят е подал молба за запор банковите сметки на Г. Е. в „А. Б.“ и напомнително запорно до работодател;

04.02.2014 г. - по изп. дело 172/2010 г.е постъпила сума от Г. Е. Е.;

04.04.2014 г. - вискателят отново е подал молба за напомнително запорно съобщение до „Е. М. В.“ АД.

29.04.2014 г. - по изп. дело 172/2010 е постъпила вноска от Г. Е. Е.;

11.07.2014 г. - вискателят е подал отново молба за напомнително запорно съобщение до ДФ „Земеделие“ и „Е. М. В.“;

В този смисъл били дадени разяснения от ВКС на РБ в Решение № 37/24.02.2011 г. по гр. дело 1747/2020 г., 4-то Г.О., постановено по реда на чл. 290 ГПК, според което „нова погасителна давност за вземането започва да тече от последното ѝ прекъсване с надлежно извършено изпълнително действие или признание на вземането от длъжника. Перемцията е без правно значение за давността. Те са два различни правни институти с различни правни последици“.

Поддържа се ,че от прекъсването на давността на 31.03.2010 г. с образуването на изп. дело 172/2010 по описа на ЧСИ В. Т. била започнала да тече нова 5-годишна давност по чл. 110 ЗЗД, а предприетите от вискателя изпълнителни действия били поискани и извършени преди изтичане на давностния срок, а именно преди 31.03.2015г.В тази насока било и разяснението в Решение № 37/24.02.2011г. по гр. дело 1 747/2020г., 4-то, г.о. : „Когато по изпълнителното дело е направено искане за нов способ, след като перемцията е настъпила, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни искания нов способ - той дължи подчинение на представения и намиращ се все още у него изпълнителен лист. Единствената правна последица от настъпилата вече перемпция е, че съдебният изпълнител следва да образува новото искане в ново - отделно изпълнително дело, тъй като старото е прекратено по право. Новото искане на свой ред прекъсва давността независимо от това дали съдебният изпълнител го е образувал в ново дело, или не е образувал ново дело; във всички случаи той е длъжен да приложи искания изпълнителен способ. Необразуването на ново изпълнително дело с

нищо не вреди на кредитора нито ползва или вреди на длъжника".

С оглед на гореизложеното се поддържа, че погасителната давност за вземането е започнала да тече от 31.03.2010 г. с образуването на изпълнителното дело и е прекъсвана неколkokратно: 30.03.2011 г. - молба за запор върху трудово възнаграждение; 05.08.2013 г. - молба за запор на трудовото възнаграждение, получавано от „Е. М. В.“ АД и справка в ДФ „Земеделие; 09.09.2013г. молба за запор банковите сметки на Г. Е. в „А. Б.“ и напомнително запорно до работодател; 04.02.2014 г. - по изп. дело 172/2010 е постъпила вноска от Г. Е. Е.; 29.04.2014 г. - по изп. дело 172/2010 е постъпила вноска от Г. Е. Е.; 11.07.2014 г. - вискателят е подал отново молба за напомнително запорно съобщение до ДФ „Земеделие“ и „Е. М. В.“; 04.10.2016г. - вискателят е поискал насрочване на опис на движими вещи на длъжника, какъвто е насрочен на 17.10.2016 г.и по този начин за предприети изп. действия в рамките на посочения способ, с ефект - прекъсване на срока на погасителната давност на 04.10.2016 г.; 11.07.2017 г. молба за запор на банковите сметки на Г. Е.; 04.08.2017 г.- молба за запор на банковите сметки на Г. Е. в „Б. Д.“; 01.10.2018 г. - по изп. дело 172/2010 г.е постъпила вноска от Г. Е. Е.; 16.07.2019 г. / вх. / - вискателят е подал молба за запор в „П. и. б.“ АД.

По този начин давността за вземането била прекъсвана многократно - с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Доводи за това се извеждат и от ТР 2/ 26.06.2015г. ОСГТК ВКС, т.10.

Тези аргументи водели до НЕОСНОВАТЕЛНОСТ на тезата на ищеца, че давността за вземането е изтекла.

Освен това от справка по делото се установявало, че в резултат на гореизброените изпълнителни действия, започнало постъпване на суми от Г. Е. Е. в периода 2014 г. - 2018г.

С договор за цесия от 29.12.2020 г. „Ц. К. Б.“ АД прехвърлила на “Ф. и. а.“ ЕООД вземането, произтичащо от Договор №81400KKK-AA-00250/ 19.08.2008г. На 15.06.2022г. била подадена молба за конституиране на новия вискател, с искане за справки в Регистъра на БНБ, НАП, ГРАО, както и налагане на запор в Изипей и опис на движими вещи.

След влизане в сила на ТР 2/2015г. от 26.06.2015г. по т.д. 2/2013, в

периода от 04.10.2016 г./датата ,на която е поискан опис на движими вещи на длъжника/ до 15.06.2022 г.(конституирането на новия взыскател), ежегодно били предприемани действия по изпълнения, който да водят до прекъсване на давността. От материалите по изпълнителното дело се установявало по безспорен начин, че чрез осъществяване на изпълнителни сподоби в качеството си на взыскател ответникът бил получил частично удовлетворяване на вземането си.

Сочи се ,че изпълнително дело № 172/2010 г. било прекратено с Постановление на ЧСИ, като било отбелязано, че последното изпълнително действие е на 24.07.2019 г. - наложен заповор върху банковите сметки. С оглед на това отбелязване - за последно валидно изпълнително действие от 24.07.2019 г., на основание чл. 433, ал. 1, т.8 ГПК, на 24.07.2021 г. било настъпило основание за прекратяване на делото - ex lege. В случая, съобразно т.10 от ТР 2/2015 по т.д. 2/2013 г. - нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие. Тоест, нова 5 - годишна давност за вземането започва да тече от 24.07.2019 г. и изтича на 24.07.2024 г. Давността не била настъпила, тъй като преди изтичането на 5-годишен период от време, с молба от 24.06.2022 г. ответникът бил образувал ново дело под номер 174/2022 на ЧСИ В. Т. и бил поискал справки и изпълнителни действия срещу Г. Е. Е.. Именно от този момент започвал да тече нов давностен срок за процесното вземане.

С оглед на горното се поддържа, че липсва правно основание за спиране на изп. дело 174/2022 г. по описа на ЧСИ В. Т.. Липсвали предпоставките на закона за допускане на обезпечение спрямо Г. Е. Е.. От фактите по делата се виждало, че взыскателят не е бездействал - редовно е предприемал изпълнителни действия срещу длъжника, които били довели до прекъсване на давността. Определението на Районен съд –В. било незаконосъобразно. Не можело да бъде обусловена нуждата от допускане на обезпечителната мярка, нито евентуално затруднение при осъществяване правата на ищеца по съдебното решение. Исковата претенция не била подкрепена с убедителни писмени доказателства. Не била заплатена и парична гаранция.

С оглед на горното се иска да бъде уважена жалбата и да се отмени обжалваното определение, с което Районен съд-В. е допуснал обезпечение -

спиране на изпълнението по изп. дело № 174/2022, по описа на ЧСИ В. Т.

Към жалбата са приложени :

- 1.заверен препис от пълномощно;
- 2.препис от жалбата за другата страна;
- 3.цитираната съдебна практика;

Постъпил е писмен отговор от ответната страна Г. Е. Гев,в който се поддържа ,че жалбата е недопустима и неоснователна.

Въззивният съд намира,че определението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно и че следва да бъде отменено поради следното :

Производството е по чл. 389 и сл. от ГПК.

Постъпила е искова молба с предявен иск от Г. Е. Е. ЕГН *****, чрез адв.Р. Д., с адрес: гр.В., срещу „Ф. И. А.“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.С. за установяване недължимостта на парична сума по изпълнителен лист, издаден срещу ищеца на 09.02.2010 г. по ч.гр.д. № 206/2010 г. по описа на РС - В., за събирането на която сума е образувано изп. д.№ 174/2022г. по описа на ЧСИ с район на действие ОС - В. - В. Т., поради погасяването ѝ по давност съгласно Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/. С исковата молба е предявена и молба за допускане на обезпечение с обезпечителна мярка по чл.397, ал.1, т.3 от ТПК - „Спиране на изпълнението” по изп. Д.№ 174/2022г. по описа на ЧСИ с район на действие ОС - В. - В. Т..

Поддържа се, че с молбата са приложени убедителни писмени доказателства за вероятната основателност на предявения иск, както и че без исканото обезпечение съществува опасност за ищеца да се затрудни изпълнението на евентуалното бъдещо решение в негова полза или да стане невъзможно.

Въз основа на представените писмени доказателства и данните по делото съдът е намерил молбата за основателна.

Районният съд намерил,че представените писмени доказателства, завеР. от страната по делото ,са редовни от външна страна. С оглед представените писмени доказателства и възражение за погасени по давност задължения, съдът намерил, че е налице и втория елемент от фактическия

състав на правната норма на чл.391, ал.1 ГПК - искът е вероятно основателен. Видно от издадения срещу ищеца изпълнителен лист, вземането на кредитора било за главница в размер на 1000 лева, лихва за периода от 01.04.2009 г. до 28.01.2010 г., ведно със законната лихва от 28.01.2010 г. и за разносните по делото. Съдът приел, че на ищеца /длъжник по изпълнителното дело/ му била изпратена покана за доброволно изпълнение от ЧСИ на 18.08.2022г., поради което с оглед на направеното възражение от ищеца за изтекла погасителна давност и липсата на данни за прекъсване на давността съдът приел, че искът се явява вероятно основателен. Воден от горното и на основание чл.398 ГПК във вр. с чл.397, ал.1, т.3 от ГПК Съдът допуснал на основание чл.389 от ГПК обезпечение на предявения от Г. Е. Е., ЕГН *****, чрез адв.Р. Д., с адрес: гр.В. срещу „Ф. И. А.“ЕООД, ЕИК . със седалище и адрес на управление: гр.С. иск за установяване недължимостта на парична сума по изпълнителен лист, издаден срещу ищеца на 09.02.2010 г. по ч.гр.Д. № 206/2010 г. по описа на РС - В., за събирането на която сума е образувано изп. Д.№ 174/2022г. по описа на ЧСИ с район на действие ОС - В. - В. Т. поради погасяването ѝ по давност съгласно Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, като наложил следната обезпечителна мярка: „спиране на изпълнението” по изп. Д.№ 174/2022г. по описа на ЧСИ с район на действие ОС - В.- В. Т.

Горните правни изводи на Районния съд са незаконосъобразни .От представените с исковата молба документи –изпълнителен лист и покана за доброволно изпълнение ,не може да се направи извод за погасяване на вземането на кредитора по давност ,тъй като е възможно въз основа на издадения изпълнителен лист да е образувано изпълнително производство ,по което да са извършвани изпълнителни действия ,възобновяващи давността ,след което изпълнителното производство да е прекратено на основание Чл.433 ал.1 т.8 ГПК ,без обаче да е изтекла 5-годишна давност от последното изпълнително действие .В този смисъл са и възраженията на ответната страна относно наличието на изп.дело №172/2010 г.,по което последното изпълнително действие е от 24.07.2019 г.-наложен заповест на банкови сметки .

Водим от горното и на основание Чл.396 ал.2 ГПК Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 1275 от 30.08.2022 г. по гр. дело 1831 /2022 г. на Районен съд- В. с което е допуснато обезпечение, а именно - спиране на изпълнителното производство по изп. дело № 174/2022г., по описа на ЧСИ В. Т., с рег. № 724 .

Определението е окончателно .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____